

Magna misericordia est vestra et velle
vultis dote et velle dote
dote et velle dote et velle dote
et off. ordi.

Ulrici hulten Orō. Ut principes Germani cōn Turcas bellū incant-
 em onstly vuez den Turcken.
 Rūfio Ro. Imperator ad conciliū Lateranē. de sumēdo eodē bello
 Aula. vltim hulten — d. Moribz curia principū p̄fectū
 De lris grecis ac institutibz hebreis. Ex Aldo rē
 Caro. Eras. Roterodami. Alimi publicani. Septē sapientūz
 rebus dicit. Institutū christiā hūj. parentēss Horatij. tabla
 Euthridion Eras. Roterodami de veteri religio puritate
 Seneca de penitentiā Martini Luther. hētin
 Formicarij Joannis vijdz.
 Musica vniuersitatis Andree Meyringē. I d. Auctu ac rōn "
 Compositj vniuersitatis Ertustring. "p̄mictu"
 Compositj Ertustring In carmine Jo. brandij

C. e. 39

Script. lat. recent. in Quarto

2. N. G. 14.

II 2 c 14

e

J

τρις ὀβίαις ἑρμῶνιοις

EX ALDO MANVTIO DE LI
 teris Græcis & diphthongis, ac earꝝ ptātibus, vna
 cum abbreviaturis, qbus frequentius vtunt, ex q
 rum cognitione, tyrunculus facillime līas Græcas
 lectitabit, & ne desit ei, quod lecturiat, addita sūt
 ex ordine hæc quæ sequunt. Oꝛo Dñica, Saluta
 tio angelica, Symbolum apłorꝝ, Bñdictio mensæ,
 Gīaractio post mēsam dicēda, Addidimus præ
 terea breuiusculam institutionem in līas Hebræ
 as, ab ipso Volphango Fabro mutuatam, qua p
 fecto facillimus ad Hebræorꝝ scripta perlegenda
 datur aditus.

ALPHABETVM GRAECVM

Līæ apud Græcos sunt quatuor & viginti.

Α α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β β	βῆτα	Vita	b
Γ γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε ε	εφίλορ	Epsilon	e
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η η	ἦτα	Ita	e longum
Θ θ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ κ	κάππα	Cappa	c
Λ λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ μ	μῦ	My	m
Ν ν ν	νῦ	Gni	n
Ξ ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο ο	ομικρον	omicron	o
Π π π	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ σ	σίγμα	Sigma	s
Τ τ τ	ταυ	Taf	t
Υ υ υ	ιφίλορ	Ypsilon	y
Φ φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ ψ	ψῖ	Psi	pf
Ω ω ω	ωμέγα	Omega	o magnū

¶ De diuisione literarum Græcarum.

¶ Diuiduntur hæ quatuor & viginti literæ in duas partes, in vocales, & cōsonantes.

¶ Vocales sunt septem.

Α	Ε	Η	Ι	Ο	Υ	Ω
α	ε	η	ι	ο	υ	ω

¶ Diuiduntur septem vocales in tres partes, in semper longas, semper breues, & communes.

Vocales semper longæ duæ.

Η Ω

Vocales semper breues duæ.

Ε

Vocales communes tres.

Α Υ Ι

¶ De diphthongis proprie & improprie.

¶ Diphthongi ex vocalibus fiunt, sunt autem diphthongi proprie & improprie.

¶ Diphthongi proprie sunt sex.

ΑΙ αι ἄλφα ἰώτα Alpha iota. ΑΥ αυ ἄλφα υψίλον. alpha ypsilon. ΕΙ ει εἰώτα. e iota ΕΥ ευ εὔ ψίλον. e ypsilon. ΟΙ οι οἰώτα. o iota. ΟΥ ου οὔ ψίλον. o ypsilon.

¶ Diphthongi improprie item sex.

ἄλφα μετὰ ἰώτα ὑπεγεγραμμένου. i. alpha cū iota subscripto sic α̣. ἦτα μετὰ ἰώτα ὑπεγεγραμμένου. i. ita cū iota subscripto sic η̣. ω μέγα μετὰ ἰώτα ὑπογεγραμμένου. i. o mega cum iota subscripto sic ω̣. ψίλον μετὰ ἰώτα προσγεγραμμένου, id est ypsilon cū iota adscripto sic υι. ὦ μέγα ψίλον, id est o mega ypsilon sic ωυ. ἦτα ψίλον, ita ypsilon sic ηυ.

¶ De consonantibus.

Α ἦ

Consonantes sunt decem & septem. β γ δ ζ θ κ λ
 μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Quæ diuiduntur in duas
 ptes, semiuocales, & mutas. Semiuocales sunt octo.
 ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Rursus semiuocales diuiduntur
 in duas ptes, in duplices, & in imutabiles. Duplices sunt
 tres. ζ ξ ψ. Immutabiles quatuor. λ μ ν ρ
 Sigma ꝑo remanet semiuocalis. Mutæ sunt noue.
 β γ δ κ π τ θ φ χ. quæ secantur in tres ptes. In te-
 nues, aspiratas, & medias.

Tenues sunt tres.

κ π τ

Mediae item tres.

β γ δ

Rursus aspiratae tres.

θ φ χ

Et sciendum tres tenues. κ π τ. habere suas aspiratas,
 θ φ χ. Medias ꝑo, β γ δ. I habet igitur κ
 suam aspiratam χ. & mediam γ.
 π ꝑo habet suam aspiratam φ. & mediam β.
 τ habet suam aspiratam θ. mediam ꝑo δ. Constituantur autem sic.

	κ	γ	χ
Tenues,	π	δ	φ
	τ	θ	ζ

Quæ tantam habent in se cognationem, ut tenuis sæpe
 transeat in suam aspiratam & mediam. Item aspirata in
 tenuem, mediamque. Rursus media in tenuem, atque aspi-
 ratam, quod facile patet exemplis. κ transit in suam aspi-
 ratam χ, in fine dictionis, sequente vocali aspirata, ut ουχ
 ουτς ἴσι, pro ουκ ἔσι, ουτως. primum ου habet χ quia su

pra o est aspiratio. scdm x̄o κ. quia sequit̄ ε. cū tenui, &
πεποιήχ' ὅπρ' ἐκέλευσε pro πεποιήκα ὅπρ' ἐκέλευσε.

τ transit in θ. vt αἰδέσθαι θ' ἰερῆα. pro αἰδέσθαι τε ἰερῆα.
sic in καδέδρα ex κατὰ ε' ἰδρα abijcit̄ alpha κατὰ θλίψιμ,
& τ. transit in δ. quia inuenit supra ε. aspirationem. Idem
fit in καδέλομαι, καδ'ό, ex κατὰ ἡσ' ἔλομαι, κατὰ ἡσ' ὄ.

π item transit in φ sic ὑφ' ἑρ. integrum est ὑπ' ἐν, sed κατὰ
θλίψιμ fit ὑφ' ἐν. & quia π inuenit supra ε aspirationē trāsit
in suā aspiratam φ, & fit ὑφ' ἑρ. sic εἰώπων, ἄς ὑπ' ἡσ' ἰώπων.
εφ' ὦ, ἄς ὑπ' ἡσ' ὦ. εφοράω, ἐκ τ' ὑπ' ἡσ' ὄραω. sic per φ̄ multa
alia. Hanc transmutationem pulchrum est deprehende-
re in coniugationibus, nam idcirco prima cōiugatio ba-
rytonor̄ habet φ aspiratam ante α in präterito, quia in
præsenti est vel π tenuis, vel β media, vel π̄. v' ipsum φ.
vt λείπω, λέλιφα. λείβω, λέλιφα. τύπῳ, τέτυφα. γράφω, γέγρα-
φα. in futuro x̄o φ. quæ est π σ. α, β. ω. φ π̄. in præsenti.
vt τίψω pro τύπσω. Eodem modo secunda cōiugatio ba-
rytonor̄ ideo habet in präterito χ. quia in præsenti est
γ media, vel κ tenuis, vel κ̄. vel ipsum χ. vt λέγω, λέλε-
χα, πλέκω, πέπλεχα, τίκω, τέπεχα. λέχω, λέλεχα. In futuro
x̄o transeunt in ξ, quia valet quod κ tenue, & σ. est em̄
ξ κσ. vt λέξω pro λέκσω. mutantur etiam aspiratæ in suas
tenues in präteritis geminātibus primā sic, φνω, πέφυκα.
χαλέπῳ, κεχάλεφα. δαυμάζω, πεδανμακα, quod fit ad euitā
dam cacophoniam, id est dissonantiam, præterea in præ-
teritis passiuæ mediæ pro aspiratis ponuntur ante μα. γ
enim ponitur pro χ, vt λέλεχα, λέλεγμαι. β pro φ, vt
τέτυφα, deberet esse passiuum präteritum τέτυβμαι, sed
quia ante μ non admittitur β, transmutatum est β in μ,

A iij

τέτυμμαi ρ τέτυβυαi. γέγρυμμαi ρ γέγρυβυαi. Rursus me
 dia trāseunt in aspiratas sic, λέλεγυαi, ἐλέχθω γ in χ. τέ
 τυμμαi ρ τέτυβυαi, ἐπέφθω β in φ. Item in tenues vt λέλε
 γυαi, λέλεκτω γ in κ. τέτυμμαi ρ τέτυβυαi τέτυπψα β in π
 Qd & nos facimus græcas literas in nostras commutan
 tes, quod paulopost, vbi quonam modo græcæ literæ i
 nostras transeant, ostēdemus.

¶ De ptāte lfræz oīm, & diphthongoz.

α	Α α	facit a	vt ἀλλὰ alla. ἀγαθός agathos.
β	Β β	facit u	vt βάρβαρος varuāros βυβαί vauæ.
γ	Γ γ	facit g	vt γέγραφα gegrapha
δ	Δ δ	facit d	vt δαίδαλος dædalos.
ε	Ε ε	facit e	vt ἐγὼ ego
ζ	Ζ ζ	facit z	vt ζέθεος zatheos.
η	Η η	facit i lōgum	vt φήνη phini.
θ	Θ θ	facit th	vt θάνατος thanatos.
ι	Ι ι	facit i	vt Ἴακχος iacchos
κ	Κ κ	facit e	vt κορύδωρ Corydon
λ	Λ λ	facit l	vt λάλος lalos
μ	Μ μ	facit m	vt μορμὸν mormo
ν	Ν ν	facit n	vt ναί næ
ξ	Ξ ξ	facit x	vt ξανθοτριξ xanthotrix.
ο	Ο ο	facit o paruū	vt οὐελίσκος oueliscos
π	Π π	facit p	vt πάππα pappa.
ρ	Ρ ρ	facit r	vt ῥώμη rhomi.
σ	Σ σ	facit s	vt σάρξ sarx
τ	Τ τ	facit t	vt τάλαντον talanton

ϣ υ	facit y	vt ὕμνος hymnos
φ φ	facit ph	vt φίλος philos.
χ χ	facit ch	vt χριστός Christos
ψ ψ	facit pf	vt ψίξ psix, ψέ pse.
ω ω	facit o longū	vt ὠκα oca, χιτῶν chiton

¶ De potestate diphthongoꝝ proprie.

αι αι	facit æ, vt αἶγίς ægis.
αι αυ	facit af, medium inter b & f vt αὐλή auli.
ει ε ι	facit i longum, vt χεῖρ chir, εἰς is, εἰκὼν icon.
ει ου	facit ef mediū int̄ b & f, vt εὐγε efge, θεοεὐς thi-
οι ο ι	facit i longum, vt οἶμοι imi. (seus)
ου ου	facit u vocalem, vt οὐκέρ v cun.

¶ De potestate diphthongoꝝ iproprie.

æ cum / subscripto facit a, vt ἄδω ado.

η cum / subscripto facit i longum, vt τῆ μῦση ti musi
νηρῆδες nirides.

ω cum iota subscripto, facit o longum, vt ἡ παλινοδία, *palinodia*
τοῦ ἀνθρώπου, to anthropo, veteres ὄ non subscribebant
iota, sed adscribebant sic τῶ ἀνεία, το ænia, τῆ μῦση, ti
musi. τραγωδία, tragodia., quod in codicibus antiquis li
cet videre, minore tamen iota.

η ι υ, cū iota adscripto, facit i longū, vt ἄρπυῖα harpyia.

η ι υ υ, facit if medium int̄ b & u consonantē, ἦνδα if-

ω ι υ ω υ, facit of medium int̄ b & u (da p σῆνδα, sfda.
consonantem, ὠντὸς oftos pro ἀντὸς.

ABBREVIATIONES PERPVL-
 chrae scitu, quibus frequentissime Graeci vtuntur indiffe-
 renter, & in principio, & in medio, & in fine dictionis.

ς facit αυ, vt μοῦσ' μῦθ' ς. ε facit αν cum accentu graui,
 vt τῶ διαφορῆ διαφορᾶν. ω facit ασ vt τ' ἡμέρ'. τῆς ἡμέρας.
 ζ facit ᾶς cum accentu circūflexo, vt τῆς διαφορῆ, τ' δια-
 φορᾶς. η facit αις. vt τᾶς μῦθ', τᾶς μουσᾶς. θ vero facit
 αῖς. cum accentu circūflexo, vt τῶ ἡμῶ, τᾶς τιμᾶς. ι fa-
 cit εις. vt αἶων' τ', αἶωνες. κ facit εν, vt τύπῳ, τύπῳ μῶ. ο ve-
 ro facit εν cum accentu graui, vt ἄ, μέρ'. ρ facit ης. vt τῆς
 μῦθ', μουσῆς vel sic ε, μῦθ' μουσῆς. τ vero cum accētū cir-
 cūflexo facit ῆς, vt τῶ ἡμῶ. τῆς τιμῆς. υ facit ηρ, vt τῶ πηνε-
 λόπῳ, πηνελόπῳ. ς vero cum graui accentu, facit ἦρ. vt
 τῶ ἡμῶ, τῶ πηνῆρ. φ facit ις. vt φύσ' φύσις. χ facit ν vt τῶ
 φύσ' φύσιν. ψ facit εις vt τῶς δημοδέν', δημοδένεις. π χ ο fa-
 cit εῖς cum accentu circūflexo vt τῶς γονῶ, γονεῖς. ς facit ος
 vt τῶ λόγῳ, λόγῳ. ς facit ον cum accentu graui, vt τῶ
 δε. τῶ δέον. ~ facit ων vt τῶ λόγῳ, λόγῳ ~ vero facit
 ῶν cum accentu circūflexo, vt τῶ μῦθῳ, τῶ μουσῶν. ς facit
 ως, vt τῆς φύσεω, φύσεως. ς vero facit ῶς cum circūfle-
 xo, vt πῶ πῶς. ο supra literas sic ἀνδρῶν, facit ος, vt
 λόγῳ λόγος. ο cū graui ᾶ accentu positum supra literas
 facit ος vt χορῶ χορῶς. ς facit ερ. vt λέγῳ, λέγερ. π ve-
 ro facit εἶρ, vt ἐπῶ, ἐπεῖρ. ς facit οίς, vt τοῖς λόγῳ, λόγῳς.
 θ vero facit οῖς, cum circūflexo, vt τοῖς δυνῶ, δυνῶς.
 ς facit ους, vt τῶς λόγῳ, λόγῳς. ς vero facit οῖς cum gra-
 ui vt τῶ δυνῶ, τῶς δυνῶς. ς positum supra literas,
 facit ται, λέγε' λέγεται. λέγον', λέπονται. η vero in con-

textu facit ται. vt λέγειται, λέγεται. δις facit δια. vt τῆσδε
 τῆσδε. ἕ facit δε. και vel sic κει, vel sic κη vel sic κς
 vel sic Ϟ, facit και. γαρ. vel sic γρ. vel sic γω. vel sic ϙ.
 vel sic ϛ. facit γαρ. ὅτι vel sic ϝ, facit ἐστι. ϝ facit ας. vt
 κῆπος, καρπός. ϕ vel sic ϑ vel sic Ϟ, facit ες, vt πάτερ, πάτερ
 πῶ facit παρ. πορ vel sic πρ, facit περ. ϑυ facit εν.
 μῦ, vel sic μὺ. vel sic μ̄, facit μὲν. ω facit υν, vt ἡ
 γυνή, γυνή. ὦ facit ὕν. ὠ facit ὕν. ὠ facit ὕν. ὠ facit
 ὕν. ὠ facit ὕν. λω facit ηρ. λώ facit ἡρ. λὼ facit ἡρ. λῶ
 facit ἡρ. λῶ facit ἡρ. πρ facit πρ. ππ facit ππ. τρ vel sic
 ϛ, facit τρ. vt τῶ πατρός, πατρός, πατρός. ϛ facit στ. vt
 σοῖχος, σοῖχος. ϛ facit στρ. σω facit σω, vt σῶε, σῶε.
 σθ facit σθ. vt ἐσθλός, ἐσθλός. σσ facit σσ. vt γλῶσσα, γλῶσ
 σα. ϛ facit σχ. vt χῆμα, σχῆμα. ϛ facit ου. vt λόγος, λόγου
 ϛ facit ού. ϛ facit οὔ. Ϟ vel sic Ϟ facit ευ, vt εὔγε. ε vel
 sic ϙ, facit ει, vt λέγειν, λέγειν. εἰ vel sic ϙ. facit εἰ. ἔ vel sic
 ϛ. facit τι, vt τῶ γράμματι. ἔ facit τὸν. ἔ vel
 sic ἔ facit τῶν. τῶ vel sic ἔ, facit τοῦ. ἔ vel sic ϙ. facit
 τῆς. τῶ facit τηρ. τῶ vel sic ἔ facit τηρ. ἔ vel sic
 τὸ, vel sic ϛ, vel sic ϛ. facit τὸ. ἔ facit πὸ. εῖ facit εἰρ.
 γ facit γγ. ϛ facit γρ. ϛ facit χρ. γύ facit γέν. vt
 γένος, γένος. Ϟ facit ος. πῆ facit πτ. ἡ facit ττ, vt
 γλῶττα, γλῶττα. ὠ facit ἐπι. ἔ facit γωρ. ϙ facit
 φῶρ. κῆ facit κατὰ. ϙ facit φί. ; denotat interroga
 tionem, quæ apud latinos hoc modo representatur :
 ἔ facit ὄρ. ϛ facit λλ. υ facit ὕ. vt φῶσις. υ facit ὕ,
 vt μῦς, μῦς. Ϟ facit σα.

B

ΕΤΧΗ ΚΤΡΙΑΚΗ.

ρακι με

¶ Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἔλθετω ἡ βασιλεία σου, γνηθήτω δὲ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξοστὸν ἡμῶν τὸν ἐπιδοσίου Δός ἡμῖν σήμερον. Ἐὰφες ἡμῖν τὰ ἑφελήματα ἡμῶν, ὡς ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφφλέταις ἡμῶν. Ἐμὴ εἰσφένγκης ἡμᾶς εἰς πφρασμοῦ, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πφνης, Ἀμήν.

Αυε μαριμ

Ἀσπασμός τῆ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἀγιωτάτην πρῶτον.

¶ Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὃ κύριος μετὰ σου. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένη ὃ κρῖνος τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῆ ψυχῶν ἡμῶν, Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Credo.

¶ Πιστεύω εἰς θεόν πατέρα παντοκράτορα πρῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τῆς γῆς, καὶ εἰς ἰησοῦν χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἕνα μόνον κύριον ἡμῶν. Συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἀγίου, γνηθέντα ἐκ μαρίας παρθένου, παθόντα ὑπὸ ποντίου πιλάτου θανάτου καὶ ταφθέντα. Καταβάντα εἰς ἄδην τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Ἀνελθόντα εἰς οὐρανοῦς, καθεζόμενον ὀρ δεξιᾷ τοῦ πατρὸς παντοκράτορος. Ὁθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας Ἐ νεκρούς. ¶ Πιστεύω εἰς πνεῦμα ἀγιον. εἰς ἀγιον ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἀγιον κοινῶν. Ἀφες ἡμῶν ἁμαρτιῶν (Γρηγόριος ἀνάσασιν, ζῶντων αἰώνιον, Ἀμήν. εὐλογία τῆς τραπεζῆς.

Εὐδοκίω με

¶ Εὐλογεῖτε, ὃ κύριος, γένεσθε καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ κύριος, μακάριος ἀνὴρ ὃ ἐλπῖσαι ἐπὶ αὐτῷ, Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἀγίῳ πνεύματι, ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, Ἐ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων, κύριε ἐλέησον, χριστὲ ἐλέησον, κύριε ἐλέησον. Πάτερ ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσφένγκης ἡμᾶς εἰς πφρασμοῦ, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πφνης, Ἀμήν, εὐχόμεθα, εὐλόγη ἡμᾶς κύριε καὶ σωτήρα σου ἦν μέλλομεν λάβειν ἐκ παροχῆς σου διὰ τῆς χριστὸς κυρίου ἡμῶν, Ἀμήν, ἔλευσον δέωποτα εὐλογῆσαι, τραπεζῆς οὐρανιας

¶ Duo & viginti sunt elementa Hebraeis. Illa sex
אבגדה, reuera ἀφωνα, vocalia dicunt. Silent ferme
remotis spiritibus plusq̄ consonantes & mutæ. Prima
atq̄ vnica est in hac re cura, eorū nomina & potestatem
tenere, suapte quidem sponte syllabarū constructio elu-
cescit, vtrunq̄ dilucida quantum potero breuitate tra-
dam, & vt verbis parcam, sonitu vacua o figura, vt vo-
cāt, nihili adnotabo, quæ tibi vt alias ἀνάξιμον, hic ἀφω-
νον significet.

א aleph o. ב beth b. ג gimel g. ד daleth d. ה he o. in
spirata puncto lenem flatum, sicut δασεία, e græcis. ו
vaf o. in fine, quiddam f nostro remissius, & adiectum
punctum, u consonantem incipit. ז zain z languidū,
velut fd, iuxta Hieronymi sententiā. ח o. sed puncta-
ta, crassa quadam validaq̄ aspiratione vocem exorditur,
vt ch vel x græcis, idem post punctum sonat, in calce, vel
syllabæ vel dictiōis collocata. ט teth t. י iod o. & sub
iecto spiritu præmittit i consonantem. כ caf c. ל la-
med l. מ mem m. נ nun n. ס samach s. plenū. ע
aain, o. פ pe p. צ zadik, z vel poti⁹ tz aut lenex. ק
Kuf K. ר rees r. ש schin, cum punctulo supra de-
xtero cornu ש sch, hoc est pingue quiddam, & obtusius
q̄ s vulgatum. In sinistro ש, s clarum & expressum
ת thaf th & t. Ex his quinque sunt, quæ in principio vel
medio locantur, nuncq̄ autem in fine. פתח E re-
gione suas habent פתח. Finales, quas nusq̄ in di-

ctione, nisi postremas repies. $\aleph \beth \gamma \delta \epsilon \zeta \eta \theta \iota \kappa \lambda \mu \nu \xi \omicron \pi \rho \sigma \tau \upsilon \phi \chi \psi \omega$ Adde vltra simplicium appellationem, finale, & discretas nomine quoque habebis, vt \aleph Kaf finale, ω mem finale, & ita consequenter. Verum vt res per se dilucida, vel crassioris venæ lectori, ad primum quoque pateat intuitum, vniuersas literas suum cuique & nomen & potestatem tribuentes, in sequentem formulam coegimus.

¶ Figura omnium literarum.

daleth	gimel	beth	aleph
d \aleph	g \beth	b γ	o δ
cheth	zain	vaf	he
ch ϵ	z Pfd ζ	o η	h v l, o θ
		& u cō.	
lamed	caf	Iod	teth
l ζ	c Pch η	i l' o ι	t κ
aain	samach	nun	mem
o λ	s μ	n ν	m ξ
rees	kuf	zadik	pe
r \omicron	k π	z ρ	p σ
		vel tz	
		taf	schin
		th t τ	s υ
			& sch
			B iij

Quinq; finales, quar^{um} ἀντισολχοὶ nūquam sunt vltimæ,
 ipsæ autem semper, hæ sunt,
 Mem finale. Caf finale. Vffe vel Pe final.

m □ ch 𐤇 ph 𐤆
 Nun finale. Zadik finale

n 𐤍 z vel tz 𐤛

Lege a dextris sinistrorsum contraria latinis consuetu-
 dine, vt supra in paradiġmate 𐤀 prima litera, 𐤁 secun-
 da, & reliquæ in hunc morem cōsequuntur. Ideoq; psal-
 terium incipe, vbi Romanæ linguæ librum termina-
 tum noueris.

¶ Puncta quæ non absurde dicerentur spiritus, voca-
 libus latinis æquatur, & vocem expositis modo literis,
 perinde atq; sol astris lucem inspirant, quorum nomina
 vim ac energiam alibi clarius ac fusius explicauī, hic au-
 tem facilius, & per compendium, simul demonstrabo.
 Quatuor illa 𐤀 𐤁 𐤂 𐤃: literarum prononciationem,
 quibus adijciuntur, per a desinunt, vt 𐤁𐤁𐤁 ba.

Sequētia quatuor 𐤅 𐤆 𐤇 𐤈: per sonū e, vt 𐤅𐤅𐤅 be,

Aduerte tamen, quod illud punctum 𐤉 seua dictum
 Hebræis, raro legitur, nisi a principio, vt 𐤉𐤅𐤆 veetz,

& alias cum dages, vt 𐤉𐤅𐤆𐤀 habehema. In medio
 autem si non proximo alterum antecesserit seua, pendē-

tem a se literam, admonet priori syllabæ adnectendam,
 vt **וַיִּקְרָא** vagik,ra, vt K litere sonus, gi syllabā clau-
 dat, vel apertius patet, in **קוֹרִים** korim, vbi sine seua
 rees scđam syllabam incipit, sed cū seua, r **קוֹרִים**
 priorē termiat, & sic legiſ, kor, im. Ob seua punctū, syl-
 labæ in consonantes frequenter exeunt, contra latinam
 obseruantiam. Est & præterea punctum quod solum
 superponitur literæ, o significans, vt **בּוֹ** bo. Et vnum qđ
 infra literam i vocalem valet, vt **בִּי** bi. Nota, pronū-
 ciatio litereræ puncto adscripto ferme præmittitur, cæ-
 terum literæ literis, ac syllabæ syllabis, ad latinam com-
 pingantur consuetudinem, eaq; opera vt ab initio. He-
 bream lectionem, satis idoneam nancisceris.

¶ Finis.

Ἐπιπόδη κολωνίας παρ' εὐχαρίω ἑλαιοφόρου, ἐπὶ τῷ ἁγίῳ
 θεογονίας χιλιοσῶ πεντακοσιοσῶ ἑπταδεκάτῳ, μηνὸς μαμα-
 κτηριῶν εἰβδόμη.

¶ Impressum Coloniae apud Eucharium Ceruicor-
 num, Anno a dei natiuitate. M. D. XVII. Mensis Au-
 gusti die septima.

23.04.88

U3.0492

792 1066

ULB Halle

3

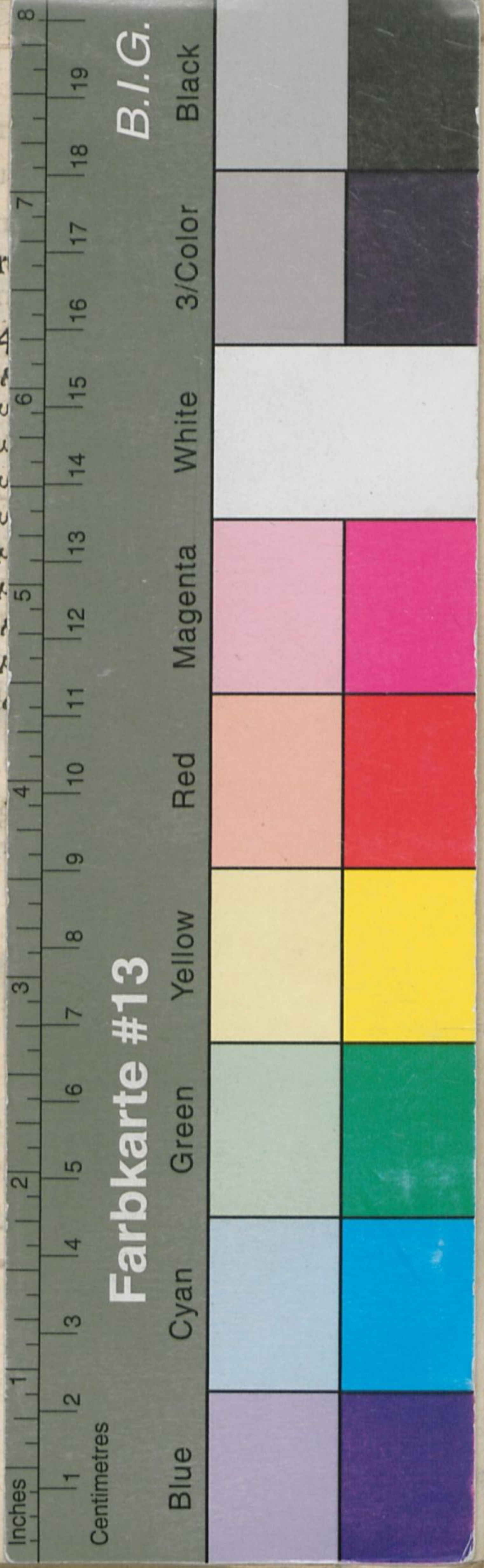
003 249 328

4

B.I.G.

Farbkarte #13

e

J

ῥῖς ἄβια ἰωνία

EX ALDO MANVTIO DE LI
teris Græcis & diphthongis, ac earꝝ p̄tibus, vna
cum abbreviaturis, q̄bus frequentius vtunt̄, ex q̄
rum cognitione, tyrunculus facillime l̄ras Græcas
lectitabit, & ne desit ei, quod lecturiat, addita sūt
ex ordine hæc quæ sequunt̄. Oꝛo Dñica, Saluta
tio angelica, Symbolum ap̄toꝝ, B̄ndictio mensæ,
Ḡiaꝝ actio post m̄sam dicēda, Addidimus præ
terea breuiusculam institutionem in l̄ras Hebræ
as, ab ipso Volphango Fabro mutuata, qua p̄
fecto facillimus ad Hebræoꝝ scripta perlegenda
datur aditus,

ῥῖς ἄβια ἰωνία

